

Ankety

Recenze

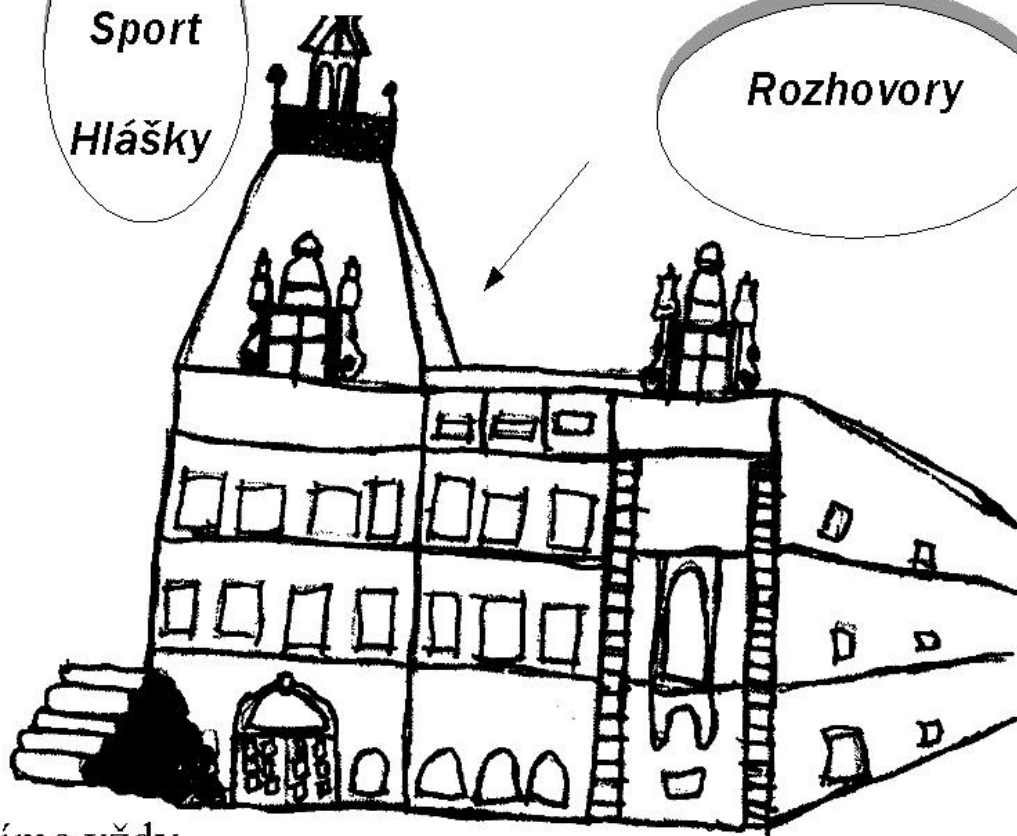
Číslo.1.
2005/2006

**Naše škola
co chcete
to tam bude**

Sport
Hlášky

Rozhovory

Víme vždy
vše
předem

Vtipky **Přispívejte, pište s námi!!!!**
Povídky, křížovky

Pár slov úvodem...

Tak je tu nový školní rok, který sebou přináší spoustu strastí, úspěchů (no jak u koho), legrace, učení, zážitků no vždyť to znáte. Slyšíme to na začátku každého školního roku...Samozřejmě se spolu budeme znovu setkávat prostřednictvím tohoto časopisu.

Stejně jako ve škole i v Kládě se toho hodně změnilo. Pár známých tváří odešlo a nahradili je nové tváře. Také co se týče designu a sestavování časopisu vůbec se toho hodně změnilo. Nebudu Vám představovat jednotlivé rubriky, to nechám na jejich „obstarávačích“...Oni se Vám možná představí, to nevím-nechám na nich.

Zároveň bych Vás chtěl poprosit, abyste sem tam něco napsali a využili tak možnost podílet se na jeho tvorbě. Taky bych chtěl apelovat na třídy, které ještě nemají v radě nikoho, aby s tím urychleně něco udělali a vyslali do našich řad své zástupce. Ti co už tak učinily vědí na koho se mají obrátit, co se týče příspěvků. Na koho?! No přece na zástupce ze své třídy!!!

Tak to je asi všechno, ale ještě bych se chtěl omluvit paní učitelce klečkové za gramatyku páč češiana nený moje sylná stránka.

Za celou redakční radu Adam Ernest,7.B

Ze světa rekordů...

Každý chce být v něčem nejlepší. Každý chce něco umět lépe než ostatní. Každý chce vyniknout, ale jen někomu se to povede. No a páč je na světě těchto VyVolených dost a dost, začali vznikat různé rekordy. A ty se sepisovali a sepisovali no a tím pádem mám i já o čem psát. Ještě bych chtěl upozornit, že kniha ze které jsem čerpal byla vydána roku 1987, takže může být pár rekordů zastaralých...

První sport za kterým se vydáme je po rekordech přímo cítit a tím je **ATLETIKA**.

Nejvíce světových rekordů v jednom dnu vytvořil černochoch James Cleveland Owens(USA) 29.5.1935. Během 45 minut jich překonal 6:100y.....9,4s

200m.....20,3s

220y.....20,3s

220y přek....22,6s

skok daleký..8,13m

Samozřejmě většina je už v dnešní době překonaná. Ale uznejte! 6 světových rekordů v jednom dnu???

Nejstarší světovou rekordmankou byla čs. Oštěpařka Dana Zátopová. Světový rekord překonala výkonem 55,73m v Praze 1.6.1958, kdy jí bylo téměř 36 let.

Nejdelší běh bez přestávky absolvoval Švéd Bertil Jarlken. Ve dnech 26.-31.5.1980 zdolal trať dlouhou 568km za 121:54hod.

Nejdelší pochod nonstop předvedl ve dnech 1.-7.9.1982 příslušník britské armády Norman Fox. Na okruhu měřícím 1 102,412m absolvoval bez přestávky 586 kol. Za 5 dní, 23 hodin a 29 minut ušel 646,014 km.

Nejvyšší rychlost v běhu vyvinul Carl Lewis na posledním úseku štafety 4*100m, která na 1.mistrovství světa v Helsinkách v r.1983 vztvořila nový světový rekord. Lewis dosáhl rychlosti 40,45km/hod.

Nejstarším běžcem, který dokončil maratonský závod byl Řek Lordanidis. V 98 letech uběhl trať 42 195m za 7:33 hod.

Žákovský rekord v maratonu drží Američanka Eta Boitanová, která v 10 letech dosáhla času 3:10:26hod.

Nejmladším maratoncem je zřejmě Mexičan Mario de la Mora. Svůj první maratón běžel v sedmi letech, jako devítiletý v r.1984 zaběhl mezinárodní maratón v hlavní město své země v čase 3.59 hod. a do cíle dorazil o třicet minut dříve než jeho otec.

Takový v ČR ne moc populární sport je **veslování**...

Nejdelší závod se jezdí každoročně ve Švýcarsku na Ženevském jezeře. Startují v něm čtyřky s kormidelníkem při čemž se mohou střídat u kormidla. Trať měří přes 160km. Traťový rekord drží posádka holandského klubu LAGA Delft z 3.10.1982 časem 12:52 hod.

Nejtěžším veslařem, který v roce 1976 zasedl do posádky univerzitní osmy Oxfordu byl pravděpodobně G.H.Plunkett. Vážil 104kg.

Další ne moc v Čechách rozšířený sport je **SUMO**...

Nejtěžším zápasníkem je Havajan Salevaa Fuali, zvaný Konišiki, z ostrova Samoa, který v roce 1984 vážil při tělesné výšce 1,87m 210,5kg.

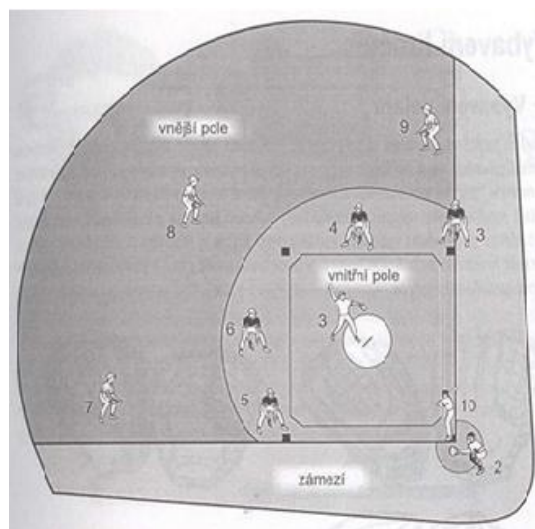
Nejvíce po sobě jdoucích vítězství-69- získal ve 30.latech Sadaji Akijoši, zvaný Gutajama.

Nejúspěšnější je Torikoši, který v průběhu 21 let (1788-1810) 254krát a jen 10krát byl poražen.

(mar)

Softball

Softball je sportovní hra pálkovacího typu, která vznikla koncem 18. století na základě úprav pravidel baseballu. V základních principech se softball a baseball shodují, softball je však méně náročný na vybavení, je vhodnější pro začátečníky a rekreační sportovce, protože je bezpečnější. Jeho další výhodou je, že jej mohou hrát muži i ženy, oproti baseballu, který mohou hrát jenom muži.

Softball hrají dvě družstva o devíti hráčích. Hráči v útoku (pálkaři) a hráči v obraně (polaři) se ve svých úlohách střídají po třech autech. Aut je vyřazení běžce na metě. Pálkaři nastupují podle předem stanoveného pořadí do pálkařského území poblíž domácí mety a snaží se odpálit soupeřem nadhozený míč do pole tak, aby odpal mohl využít k běhu po metách. Po odpalu se role pálkaře mění v roli běžce, který postupuje po obvodu vnitřního pole co nejdál, avšak minimálně na první metu. Další mety může získat po odpalu následujícího pálkaře, nebo tzv. krádeží. Ne kterékoli metě může zůstat stát s podmínkou, že na žádné metě

nesmí zůstat dva hráči. Běžec, který oběhne všechny čtyři mety, získává pro své družstvo bod.

Utkání je omezeno sedmi směnami. To znamená, že každé družstvo je sedmkrát na pálce a sedmkrát v poli.

Na obrázku je chyba, hráč v bílém kruhu má číslo jedna a je to nadhazovač. Číslo dvě je zadák, trojka je první metař, potom druhý metař, třetí metař, spojka, levý polař, střední polař, pravý polař a číslo deset je pálkař.

Rozdíly mezi softballem a baseballlem nejsou velké, dají se shrnout do tří kategorií. Jednak jsou to rozdíly v rozměrech hřiště a velikosti náčiní, druhou kategorií tvoří rozdíly v pravidlech pro nadhazování a posledním důležitým rozdílem jsou pravidla pro chování běžců na metách.

Adéla Dvořáková, 9.A

Pan Vacek

1) *Jakou jste měl přezdívku?*

Nevzpomínám si na žádnou.

2) *Kolik vám je let?*

(zamyšlení)..... moc intimní. Po pár týdnech jsme zjistili že mu je 32 let.

3) *Provozujete závodně nějaký sport?*

Polozávodně fotbal.

4) *Jaké máte rád pořady?*

Hudební, dokumenty a dívám se na Čt2.

5) *Jaký máte názor na reality show?*

Jsem znechucený.

6) *Jakou posloucháte hudební stanici?*

Rádio 1 a Rádio Beet.

7) *Které je vaše nejoblíbenější jídlo?*

Já jím všechno.

8) *Proč učíte jen tělocvik a hudebku?*

Protože jsou to nejlepší předměty.

Rozhovor s pí. uč. Ivelijovou

Jméno: Eva Ivelijová

Kouříte? Ne! Nikdy!

Máte děti? Ano. Mám dceru Marinu. Je jí 18 let.

Baví Vás učit děti? Jo.

Je pravda, že některým žákům doporučujete návštěvu psychiatrie? Asi ne, ne.

Snad ne.

Jak dlouho už učíte? 11. rokem.

Jaké preferujete módní trendy? Žádné. Nosím to, co mám a dostanu.

Jaká je vaše oblíbená barva? Růžová, fialová.

Vaše oblíbené jídlo: Nevím, asi svíčková.

Čtete KLÁDU? Jo, ano.

Lenka Vodičková, 9.A

Nejoblíbenější učitel

Jistě jste si všimli, že na škole proběhla anketa, která se jmenovala „nejoblíbenější učitel“. Rozhodli jsme se uspořádat tuto anketu i přesto, že proběhla už minulý školní rok.

Spousta žáků se divilo, proč to děláme znovu, že stejně vyhraje ten samý člověk, ale nebylo tomu tak. omlouváme se, jestli jsme se nestihli zeptat právě vaší třídy ale věřte, že to bylo velmi náročná i přesto, že nám pomáhali kluci od nás ze třídy, Tomáš Titěra, Ondřej Majer, Jakub Kopáček a Daniel Hájek.

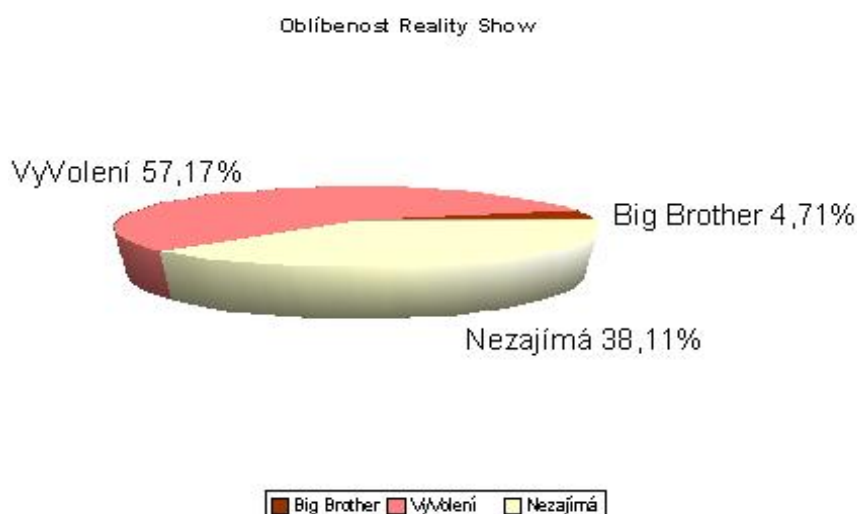
1. p.uč. Penzhorn
2. pí.uč. Kotyzová
3. pí.uč. Klečková
4. p.uč. Bošek
5. pí.uč. Pecová
6. p.uč. Vacek
7. pí.uč. Melicharová
8. pí.uč. Trantová

Zpracovali:

Dominik Vácha
David Rathaus
Daniel Hájek
Ondřej Majer
Tomáš Titěra
Jakub Kopáček

Big Brother nebo VyVolení?

Dvě české televize, Nova a Prima, udělaly reality show, aby si získali vaší přízeň. Proto jsme se rozhodli zjistit, kterou z reality show máte nejraději.

NAŠE ŠKOLA ŠKOLIČKA

Je tu nový školní rok a s ním nová rubrika ve školních novinách s názvem: **NAŠE ŠKOLA ŠKOLIČKA**. Tuto rubriku zpracovává Lukáš Hlobil a Jan Šebesta. Zde v této rubrice bychom si přáli, aby jste nám dávaly příspěvky o naší škole a Všeho okolo ní: (např. hlášky učitelů, jak se žáci zabavují o přestávce, vtipy o školách atd).

Vaše příspěvky na vaše přání můžou být v utajení. **PŘÍSPĚVKY PŘEDÁVEJTE VAŠIM TRÍDNÍM REDAKTORŮM NEBO PŘÍMO NÁM.**
DĚKUJEME A TĚŠÍME SE NA VAŠI SPOLUPRÁCI.

Hlobil Lukáš a Jan Šebesta

Hlášky učitelů

Rybníčková: Čím víc králíku, tím víc jídla pro ně. Je to přímá nebo nepřímá uměrnost? pane x.

inkognito: Hm, odpověď zní ano.

Indráková: Dnešní hodinu už by si měl 3 pětky. První za to že nevíš. Druhá za to že seš drzý a třetí ta přijde. pane x.

Jan Šebesta

*Naše milá školička je malá žlutá krabička.
Každý den plno dětí do jejích lavic usedat letí.
Vyčkat v pozoru na kantory odevzdat na stůl
úkoly. Pak už jenom pozor dáti novou látku naslouchati.
Do notýsku zapsati co máme doma probrati.
Pak už domů za máti snad nám zas nenamlátí.*

Hlobil Lukáš

World of Warcraft

-Konečně se vám za branami mocného království rozprostírá obrovský svět plný mýtů, legend, nástrah, nebezpečí, ale i smrti-svět Warcraftu.

Kdo jednou vstoupí těžko hledá cestu ven...

-Tuto hru si již vychutnávají tisíce lidí po celém světě a rozhodně mají důvod být spokojeni.

-Tento typ hry se profesionálně nazývá MMORPG(Massive Multiplayer Online Roll Playing Game)při čemž si na začátku vyvinete vlastní postavu, s kterou později procházíte celý širý svět ať už sám nebo (což je nuda) a nebo s přáteli kterých můžete mít opravdu dost :)...

-Hra nabízí již od začátku spoustu voleb jako např. rasa jako třeba elf nebo ork a podobně, s tím je také spojené jestli budete hrát za hordu nebo za alianci.

-Když přes všechno nastavování dostanete k samotné hře objevíte se v táboře, ve kterém vás naučí všech potřebných základů a strávíte tam čas jen do dokončení 5 úrovně.

-Ovládání je velmi geniálně jednoduché protože vám stačí pouze myš a dolní lišta na obrazovce.Zatímco v levé části jsou umístěna všechna kouzla té pravé máte všechny inventáře na zbraně a podobně.

-První úkoly jsou docela jednoduché jako např. probud' tři spící kreatury a jiné stejně jednoduché, které dostáváte od postav, které nad sebou nosí vykřičník.

-Souboje probíhají jednoduchým, ale o to zábavnějším způsobem.Stačí kliknout myší na danou osobu či kreaturu a pak už jen mačkat na liště různá kouzla, údery, dovednosti a comba.

-po tom co se dostanete přibližně na desátou úroveň zjistíte že můžete používat ještě dvě jakékoli schopnosti jako alchymie, bylinkářství atd.

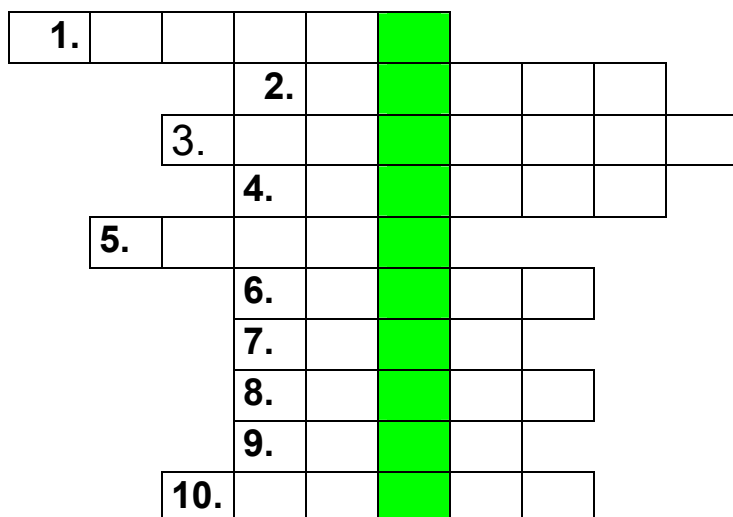
-Cestování po celé mapě závisí také na naší finanční situaci, ale pokud máte peněz dost můžete se pohybovat celým světem třeba letecky.

-Grafika engine a vše s tímto spojené se dá poměrem k velikosti a propracovanosti celého Warcraftu považovat skvělou.

-Tato hra splnila všechna očekávání a dokonce jich spoustu i pokořila a proto si myslím že by rozhodně u všech milovníků neměla chybět.

Hodnocení:99% napsal:Jirka Michal

Křížovka

1. Na chleba se dává ...
2. Lesní zvíře je ...
3. Výtah na vysokou horu je ...
4. Po dešti je ...
5. Ze stromu padá ...
6. Ženské jméno je ...
7. Prostředek na mytí nádobí je ...
8. Muž z Pruska je ...
9. Kaz ve dřevě je ...
10. V noci vychází ...

David Pálek V. A

Brothers in Arms

BROTHERS IN ARMS:road to hill 30- často přezdívaná jako realističtější MEDAL OF HONOR nebo CALL OF DUTY je jedna z celkově nejlepších akčních stříleček z 2. světové války poslední doby...

-Hra začíná 56. června 1944 seskokem v normandii v severní Francii.

Vžijete se do role vojína Bakera, který proti své vůli velí později jednotce nebo dokonce i tanku, což je docela potřebné, bez nich byste touto hrou ve stylu ramba neprošli ani na nejnižší obtížnost.

-Ovládání je docela složité, ale po hodině hraní už to ani nepoznáte a to se týče i ovládání jednotek které zvládnete pomocí myši a Shiftu.

-Reálnost je opravdu propracovaná a to v každém detailu...

Terén je dělán pomocí fotografií a jiného materiálu z 2.s.války a pomocí pamětníků vojáků z této doby kteří se vlastně podíleli na celém stváření hry.

-“UI” je prakticky nejlepší jakou můžete zatím na našem trhu vidět např. když střílíte po nepříteli tak nevykoukne dokud strelba nepřestane pak se rychle podívá, zjistí jestli se něco neděje a pak už do vás zase s chutí střílí nebo pokud ho obcházíte tak si vás nevšimne dokud na sebe neupozorníte a také můžete zapomenout na jakékoli zasekávání o nějaké předměty apod.

-když ovládáte 2 týmy tak je to požitek, zatímco jeden neustále střílí do protivníka aby vás kryl tak vy to s tím druhým týmem v klidu obejdete a v klidu to našijete Němcům ze zadu do hlavy...

-zbraně snad realističtěji ani nemohli udělat:-)...

Vývojáři si šli tyto zbraně přímo vyzkoušet do střelnice a ve hře je dělali s odborníky a dosáhli toho nejlepšího výsledku...

-další výhodou této hry je tzv.**Situational Awareness View** což je zastavení času při kterém můžete obhlédnout terén, nepřátele a nebo cestu k nepříteli někudy oklikou v čemž je síla této hry a tým vývojářů si dal záležet aby v každé části byla nějaká ta škodolibá cestička:-)

-celková grafika a engine hry jsou velmi nadčasové a procesuální

-věci které bychom mohli hře vytknout je málo ale přeci hlavně fakt, že tato hra se dá dohrát za dva večery a absolutní neprůstřelnost čehokoli kromě vojáka je nemožná takže je vám šestý smysl stejně na nic:-).

-tato hra je pro opravdové fandy do tohoto typu her “svatá mekka“ a žádný progamer by si ji jistě neměl nechat ujít.....!!!!

Hodnocení:95%

Napsal:Jirka Michal

Různý způsob, jak si dát do D...Y

Velmi známým, u nás oblíbeným bojovým uměním je

KARATE-„otevřená ruka“

Karatistická soutěž obvykle trvá 2 minuty, a je kontrolován jedním zápasovým a čtyřmi rohovými rozhodčími. Pro získání bodů se nevyžaduje přímý tělesný kontakt- podobně jako v **DŽUDU** tu platí lepší technika. Zápasník má na sobě zápasnický úbor-**kimono**, chrániče nohou, rukavice na karate-polokontaktní rukavice.

DŽUDO-„mírná cesta“

Studenti džuda jsou připravováni tak, aby využili protivníkovu sílu a neubírali si svou energii. Zápas se přísně kontroluje a sportovec musí ukázat spíše lepší techniku než zranit soupeře. V souladu s požadavky se za různé druhy hodů uděluje různý počet bodů.

KUNGFU

Stejně jako boj beze zbraně, cvičí bojovníci taky boj se zbraněmi jako jsou *nunchaku* (čti:nunčaky), dvě dřevěná držadla, spojená kovovým řetězem. Tato zbraň se vyvinula z cepů z cepů na rýži, používaných na rýžových polích. *Nunchaku*, která se používají ve sportovních soutěžích, mají bezpečná gumová držadla.

KENDO

Tradiční japonské umění Kendo je formou šermu s dřevěnými meči. Soutěžící neboli kendoka nosí pečlivě vypracované brnění a každé kolo zápasu trvá 3-5 minut. Kendoki používají ochranné masky, rukavice, náprsní krunýře a zástěry. Meč používaný v Kendo, se nazývá *shinai* a je vyroben ze čtyř bambusových lišt, svázaných motouzem a kůží. Nesmí být delší než 118cm.

(mar)

Už nikdy nebude nešťastná

Radčiny slzy smáčely okénko vlaku. Naprosto dokonale cítila jak na okénko dopadají kapky deště.

Koleje.

Radka se slzami pozorovala, jak pomalu, ale jistě ubíhají. Zase musí odjet od Lukáše. Lukáš, který pro ni byl velkým přítelem. Pro Radku něco víc, než jen přítel. Pro něho sotva. A teď musela od něho! Lukáš bydlel v Čerčanech a Radka v Praze. Proto se vídali jen o víkendech.

Kanada.

Kanada, která jí už předem naháněla hrůzu. V životě na tom místě nebyla a už ho nenáviděla. Musela tam odjet! Její otec tam dostal místo, které hledal dva roky v Čechách. Nejhorší pro ni bylo, že se už nikdy neuvidí s Lukášem. On byl její jediný přítel. Ve škole kamarádky neměla. Tam na ni volávali : „ Radka – patka „. Protože nosila patku jako účes. Nebyl sice moderní, ale moc jí slušel.

Holky si o ní myslely bůhvíco! Podle nich byla divná, když se přátelila jenom s klukem. Radka neměla nijak zlou povahu, ale to nemohl nikdo tušit, když se s ní nikdo nebavil. Ale jí to bylo fuk. Teď jí bylo fuk úplně všechno.

Kanada.

Je zde a stejně toto místo bude navždy nenávidět. Ale rodiče jí řekli, že si zvykne. No, ale to se Radce přičilo. Jí se pořád stýskalo po něm. Její spolužáci a spolužačky byli divní. Stále se jí na něco vyptávali. A ona ani pořádně neuměla anglicky. Tam, kam chodila v Čechách do školy, měli jen němčinu !!!

Mrakodrap.

Pomalou vystoupala nahoru až na střechu. Začala pomaloučku kráčet k okraji. „ Slečno, co to vyvádíte ?“, zavolal na ni někdo. „Nechte mě být!“, zaječela Radka přes rameno. Došla rovnou čarou k okraji střechy a ohlédla se. Pár metrů za ní stál jakýsi muž a vypadal nadmíru vyděšeně. „Snad nechcete skočit dolů?“, zeptal se dost podrážděně. Radka neodpověděla. Ani mu nerozuměla. Neodpověděla a vykročila do prázdna.

Čerčany.

Pomalou kráčela ulicemi, které tak dobře znala! Kráčela jimi už tolikrát. Ha! Tamhle už se tyčí Lukášův domek. Ano, už vidí okno jejího pokojíku, kde vždycky spávala, když byla u něho. A Lukáše vidí tamhle na lavičce. Neslyšně k němu došla a řekla: „ Ahoj Lukáši! Tak jsem tady! Zpátky z té proklaté Kanady!“.

„ Kdo, kdo je tu? Ukažte se !“, pravil Lukáš roztřeseně.

„ Ale vždyť to jsem já, Radka!“, odpověděla s úsměvem.

„ Ale vždyť Ty jsi se zabila!“, téměř křičel.

„ Ano, zabila jsem se, protože jsem nemohla být s Tebou!. No a teď jsem tady! Překvapenej?“, vychrlila na něj Radka.

„ No to bych řekl, že jsem překvapenej“, odpověděl stísněně a zeptal se: „ Ty jsi duch?“

„ Jo“, řekla Radka. „ Ale neboj se, nechci Ti ublížit. Jen mi dovol, abych Ti něco zazpívala!“.

„ No, tak jo“, svolil Lukáš.

Zpěv.

Zpěv, který naplnil celého Lukáše. Nebyl to ani zpěv, spíše skřek. Dlouhý, táhlý, vysoký a zlomyslný skřek.

„ Dost, dost, přestaň! Vždyť mě to zabije!“, zaječel zoufale Lukáš.

„ To přece chci, aby Tě to zabilo! Budeš potom moci být jen se mnou! Už cítím, jak Tvá duše pomalu odchází!“, pomyslela si šťastně Radka.

Nůž.

Nůž, který se náhle objevil v Lukášově ruce. Popadl nůž a aby už ten příšerný skřek nemusel poslouchat, vrazil si jej přímo do srdce.....

„ Můžete být naprosto klidná, paní, Váš syn Lukáš se vůbec netrápil. Smrt nastala okamžitě.“ Privil ohledavač mrtvol.

A Radka věděla, že teď už nikdy nebude nešťastná !

Princ Rudovlas...

Tak se nad tím zamyslete. Kdo známý na škole, má zrzavé vlasy, a uhlazené chování hodné prince? Kdo se s námi minimálně jednou týdně stýká buď při hudebce nebo při těláku? Je jasné o kom se mluví...Je to všemi známí pan učitel Oldřich Vacek. Řečený též „Vaci“ u jednoho z učitelů „Olda“, no má hodně pseudonymů...

Ale co bys vám chtěl připomenout je to, že mu jeho dobrotu ne moc zdárně oplácíme...chyťte se za nos!!! Je mezi námi, jen mizivá většina (možná nikdo) KDO BY PŘI ŽÁDNÉ Z JEHO HODIN NEŘEKL ANI „PÍP“!!! Právě to by se mělo změnit!!! Nikdy nám neudělal nic špatného, (až na ty úmorné běhy a otravné nástupy, ale to patří k profesi), tak proč ten teror!! Tak se snažte být normální, a dělejte co máte dělat, sportujte jak máte sportovat, odpovídejte jak máte odpovídat, chytejte jak máte chytat, kopejte jak máte kopat, nastupujte jak máte nastupovat, hlaste počet cvičících jak ho máte hlásit, dělejte kliky jak je máte dělat, zpívejte jak máte zpívat, dělejte zápisy jak je máte dělat... Zkrátka nedejte nikomu možnost, aby Vás mohl kárat, za hodinu těláku, ale za nic jiného...I Vy za to budete mít spoustu výhod od příjemného pocitu na srdci počínaje-oblíbenými sporty konče. Tak si to snad vezmete k srdci a uděláte panu učiteli i sobě hodinu potu a bolavých hlasivek ještě příjemnější než si to dokáže třídní představit...

(mar)

Malé zamyšlení nad reality show(s)

Neznám nikoho, kdo by v současné době nevěděl, co je to Big Brother nebo co jsou to VyVolení. Tyto dvě reality show se zabydly na našich dvou největších komerčních televizích a nyní na nás útočí ze všech stran – z televizní obrazovky, z titulních stran deníků, týdeníků, měsíčníků, ...

Divák by si měl vybrat, na který pořad se bude dívat, jelikož se oba navzájem časově kryjí. I když - normální divák se nejspíš nedívá ani na jeden. Obě reality show se předhánějí v tom, jak normálního diváka odradit od jakékoli snahy o vlastní posouzení úrovně „koukatelnosti“ těchto dvou pořadů.

Co je cílem autorů? Chtějí nám ukázat, jaké lidské „chudinky“ mezi námi žijí? Spíš je to ale útok na náš vkus, snaha vnutit nám představu, že je ohromná zábava dívat se na mladého muže ležícího na posteli a zvracejícího do přistaveného kbelíku; že by nás mělo zajímat to naprosto prázdné a ubohé žvanění soutěžících o ničem; že bychom se měli třást na to, až zahlédneme někoho on-line se svlékat a vystrkovat na kameru, a tedy i na nás diváky, své jakkoli vyvinuté vnady. Poté by měl divák nabýt dojmu, že sledování podobných situací je standard, že je to normální. Co nás čeká příště???? Na co nás vymývači mozků připravují???

Mezi svými spolužáky jsem jen velmi obtížně hledala někoho, kdo některou z těchto reality show sleduje. Malý průzkum jsem si udělala i mimo školu – doma i mezi příslušníky naší širší rodiny, mezi mými přáteli a známými. Většinou jsem docela dobře dokázala odhadnout, jestli se ten který člověk na BB nebo VV dívá nebo ne. Těch, co se dívají však bylo žalostně málo. Z toho vyplývá, že buď se někteří ke sledování pořadu nepřiznali (což se mi nezdá pravděpodobné) nebo se pohybují mezi lidmi, kteří se nedají jen tak lehko vmanipulovat do pozice médií ovládaného blbečka a mají laťku, kterou poměřují televizní zábavu nastavenou o dost výš než počítali autoři.

Z mého bleskového průzkumu jednoznačně vyplynul závěr, že buď tzv. koláče sledovanosti musí být slušně řečeno zmanipulované nebo že jsem pro průzkum sledovanosti „lidové“ zábavy vybrala nesprávný vzorek. Na otázku, jaký typ zábavy byste rádi viděli v televizi, jsem často dostala odpověď: hlavně zábavu INTELIGENTNÍ – nejsme blbí. A to je možná jádro pudla – autoři televizních zábavních pořadů si možná myslí, že divák je hloupoučký človíček v teplácích sledující televizi z pohodlí gauče, kterému je třeba servírovat humor typu kopání do zadku a co nejčastější užívání sprostých slov i v naprosto nevhodných situacích, zkrátka humor typu Tele Tele.

Kde se ale vzal tento „humor“? Jistěže ze západu. Opravdu nechápu, jak se naše země s tolik opěvovanou historií nejlepšího českého humoru může nechat tak lehce oblnout tím nicneříkajícím „importovaným“ humorem, který snad ani nemůžeme chápat! Cožpak už dnes každý zapomněl na velikány českého humoru jako je Švejk, Vlasta Burian, V+W, Jára Cimrman ...Co je na tom, že někteří jsou vymyšlení. Jde o to, že to jsou představitelé českého inteligentního humoru.

My nejsme tak vypatlaný, jak si myslíte!!! My přece pochopíme i vtip, při kterém se musí použít mozek!!! Televize – alespoň občas nám nabídne špetičku inteligentního humoru, prosíííím!!! Uvidíš, že to zvládneme!

A na závěr ještě jeden postřeh: Televizní přijímač má jednu obrovskou přednost – lze jej vypnout!!!

Jitka Ircingová, 9. tř.

Časopis pro vás připravili...

Adam Ernest-7.B
Michal Dvořák-7.B
Lukáš Hlobil-8.B
Honza Šebesta-8.B
Jirka Michal-8.A
Lenka Vodičková-9.A
Ondřej Grover-7.A
D+D Váchovi-4.C
David Rathaus-5.B
David Pálek-4.tř
Natálka Košťálová-4.tř
Hanka Maštovská-4.A
Anička Tužková-4.A
Adéla Neubertová-6.tř
Kateřina Chládková-6.tř
Fischerová-6.tř

A co bude příště...?

Další extra rozhovory. Informace servírované za tepla! Příhody ze života, školních výletů, hor, škol v přírodě.

Obsah

Pár slov úvodem.....	1
Ze světa rekordů.....	3
Softball.....	4
Pan Vacek	5
Rozhovor s pí. uč. Ivelijovou	5
Nejoblíbenější učitel.....	6
Big Brother nebo VyVolení?.....	6
NAŠE ŠKOLA ŠKOLIČKA	7
World of Warcraft.....	8
Brothers in Arms	9
Různý způsob, jak si dát do D...Y.....	11
Už nikdy nebude nešťastná	12
Princ Rudovlas... ..	13
Malé zamyšlení nad reality show(s).....	14
Časopis pro vás připravili.....	15
Obsah	16